

Parter i det nationella målet

Klagande: Asociación Española de Productores de Vacuno de Carne – ASOPROVAC

Motpart: Administración General del Estado

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artiklarna 4 och 32.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 ⁽¹⁾ av den 17 december 2013 och artikel 60 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 ⁽²⁾ av den 17 december 2013 tolkas så, att de utgör hinder för en nationell lagstiftning som kungligt dekret 41/2021, i vilket det för att förhindra att konstlade förutsättningar skapas för att stöd för offentligt ägd permanent gräsmark som används gemensamt ska beviljas stödmottagare som inte använder marken, föreskrivs att betning bara får ske med djur från det egna jordbruksföretaget?
- 2) Ska artikel 60 i förordning (EU) nr 1306/2013, vilken rör skapande av konstlade förutsättningar för att beviljas stöd, tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning som kungligt dekret 41/2021, enligt vilket konstlade förutsättningar för att få tillgång till stöd presumeras ha skapats i de fall där jordbruksverksamheten i form av bete på offentligt ägd permanent gräsmark som används gemensamt sker med djur som inte kommer från stödsökandens eget jordbruksföretag?
- 3) Ska artikel 4.1.c i förordning (EU) nr 1307/2013 tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning som kungligt dekret 1075/2014 av den 19 december 2014, i vilket det föreskrivs att bete på jordbruksarealer inte kan anses utgöra en verksamhet genom vilken dessa arealer hålls i ett skick som gör dem lämpliga för bete?
- 4) Ska artikel 4.1.c i förordning (EU) nr 1307/2013 tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning som kungligt dekret 1075/2014 av den 19 december 2014, i vilket det föreskrivs att den som bara innehar en icke-exklusiv betesrätt på mark som den inte äger och som överlåter denna rätt till någon annan för att denne ska använda marken för att utfordra sina djur, inte anses bedriva en sådan jordbruksverksamhet som avses i led i) i artikel 4.1.c?
- 5) Ska punkterna 1.b och 1.c i artikel 4 i förordning (EU) nr 1307/2013 tolkas så, att de utgör hinder för en nationell lagstiftning som kungligt dekret 1075/2014 av den 19 december 2014, i vilket det föreskrivs att den som bara innehar en icke-exklusiv betesrätt på gemensamt använd mark som den inte äger, inte kan anses vara förvaltare av den betesmark som betesrätten avser vad beträffar verksamheten att hålla dessa jordbruksarealer i ett skick som gör dem lämpliga för bete?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 av den 17 december 2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) 73/2009 (EUT L 347, 2013, s. 608)

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 (EUT L 347, 2013, s. 549)

Överklagande ingett den 24 november 2022 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 14 september 2022 i förenade målen T-371/20 och T-554/20 Pollinis France mot kommissionen

(Mål C-726/22 P)

(2023/C 112/24)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: S. Delaude, C. Ehrbar, G. Gattinara)

Övrig part i målet: Pollinis France

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen,
- förplikta Pollinis France att ersätta rättegångskostnaderna i målen T-371/20 och T-554/20 samt i förevarande mål om överklagande.

Grunder och huvudargument

Europeiska kommissionen gör gällande två grunder till stöd för sitt överklagande.

1. Tribunalen har gjort en felaktig tolkning av begreppet ”en fråga där institutionen inte fattat något beslut” i artikel 4.3 första stycket i förordning nr 1049/2001.

Tribunalen har tillämpat begreppet ”en fråga där institutionen inte fattat något beslut” på ett felaktigt sätt genom att ha begränsat tillämpningen av artikel 4.3 första stycket i förordning nr 1049/2001 till frågor som institutionen har att avgöra eller som den inom kort ska avgöra.

2. Tribunalen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning vid bedömningen av om ”ett utlämnande av de begärda handlingarna allvarligt skulle undergräva beslutsförfarandet” i den mening som avses i artikel 4.3 första stycket i förordning nr 1049/2001. Det andra yrkandet är uppdelat i två delar.

För det första har tribunalen ersatt besluten med sin egen tolkning och har fört ett motstridigt resonemang.

För det andra har tribunalen felaktigt bortsett från Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter samt kommittéernas standardregler vid bedömningen av om ”ett utlämnande av de begärda handlingarna allvarligt skulle undergräva beslutsförfarandet”.

Därutöver har inte lämpliga rättsliga kriterier tillämpats vid bedömningen av de relevanta omständigheterna och tribunalen har inte heller gjort en bedömning av de relevanta omständigheterna mot bakgrund av den samlade bevisningen.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de première instance de Liège (Belgien) den 2 december 2022 – Casino de Spa SA m.fl.

(Mål C-741/22)

(2023/C 112/25)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de première instance de Liège

Parter i det nationella målet

Klagande: Casino de Spa SA m.fl.

Motpart: État belge (SPF Finances)

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 135.1 i) i rådets direktiv 2006/112 av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt och neutralitetsprincipen tolkas så, att de utgör hinder för en skillnad i behandling i en medlemsstat mellan lotterier online som erbjuds av Loterie Nationale, som är en offentlig inrättning, vilka är undantagna från mervärdesskatt, och andra hasardspel online som erbjuds av privata näringsidkare, vilka är föremål för mervärdesskatt, under antagandet att det rör sig om jämförbara tjänster?